

det øvrige samfund. Og det er det, vi mener med lighed.

Det er klart, at der vil være en række diskussioner. Når man har truffet den beslutning om, at udgangspunktet skal være det samme, vil der være en række diskussioner om, hvordan det så konkret skal fortolkes, præcis ligesom der i enhver anden virksomhed er en diskussion om, hvordan det konkret skal fortolkes. Men forudsætningen for, at vi kan gå ind i det, er selvfølgelig, at vi bliver enige om, at der skal være denne lighed som udgangspunkt. Og det er derfor, forslaget er formuleret på denne her måde.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Nu skulle man jo tro, det var et beslutningsforslag til en minister, man diskuterer her. Det er det jo ikke. Her kommer hr. Søren Søndergaard og siger, at nu skal Præsidiets udforme alle de ting.

Vi har lavet vores hjemmearbejde i Præsidiets. Så kan hr. Søren Søndergaard komme med et andet lovforslag, der er udformet på den måde med alle de forbehold.

Hvem skal godkende fradragene her? Ja, skattevæsenet til sidst. Det ved jeg da godt. Men skal det være direktøren, skal det være formanden? Hvem skal godkende det? Kom da med et konkret forslag, i stedet for det her populistiske bare for at komme i pressen.

Hvis hr. Søren Søndergaard har ment noget med det, var han da kommet med et konkret forslag i stedet for bare en principbeslutning, som det tager år at få gennemført. Det ved hr. Søren Søndergaard jo lige så godt som jeg.

Hvorfor så ikke komme med et forslag, værsgo? Så skal vi tage stilling til det.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Fordi vi som udgangspunkt skal være enige i, hvad det er, forslaget skal beskrive. Vi skal være enige i, hvad der er udgangspunktet for forslaget. Skal udgangspunktet være uligheden, som det er i dag, eller skal udgangspunktet være ligheden?

I det øjeblik vi træffer beslutning om, at udgangspunktet skal være ligheden, de fælles rammer, kan der komme forskellige forslag, hvor vi selvfølgelig har vores forslag, hvor hr. Grove og hans parti kan komme med deres forslag. Enhver kan komme med deres forslag, men vi bliver nødt til at blive enige om som udgangs-

punkt: Skal vi rette os efter de samme rammer, som man retter sig efter i det øvrige samfund, eller skal vi have nogle helt særlige privilegier, som kun gælder for os? Det må vi have afklaret først, og det er det, vi er ved at afklare med denne her diskussion.

Jeg indrømmer, at det ikke ser ud til, at vi har stort held med at få et flertal for, at det her hus skal fungere, som vi forlanger at resten af samfundet skal fungere.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg må sige, at vejen er brolagt med utrolig mange dårlige undskyldninger for, at man ikke lige vil gå ind i diskussionen omkring det her. For det er jo rigtigt, som det er blevet påpeget – sagt til hr. Henning Grove – at udgangspunktet for at diskutere, hvordan reglerne skal se ud, og hvilke beløb der skal sættes af til dette eller hint, jo må være en forudgående diskussion af, om man er enige om, at rammerne skal være de samme, at det her Ting så vidt muligt, så langt man overhovedet kan nå, skal fungere efter de samme regler, som man beder andre om at fungere efter.

Hvor meget der så skal dækkes efter regning, og hvor meget det, der ikke dækkes efter regning, skal beskattes med, kan man så tage en diskussion om. Der, hvor Folketinget som institution holder op med at ville dække efter regning, må partierne jo så tage en diskussion internt, om man ønsker at gå videre og dække nogle flere ting, men stadig væk efter regning, som er det grundlæggende princip i det her for alle mulige andre borgere.

Det er den grundlæggende ting, som hr. Grove og Det Konservative Folkeparti må forholde sig til som udgangspunkt for den debat, man så efterfølgende kan have om de enkelte delelementer.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Nu er man ved at indføre en ny skik her i Folketinget. Man kan ikke komme med et lovforslag, uden at hele Folketinget er enige om principperne. Det er en helt anden verden, end jeg er vant til her; der kommer man med sit lovforslag, og så finder man ud af bagefter: Kan vi så få et flertal for det her i Folketinget?

Men nu står man og beder om at få sine principper godkendt, uanset hvordan det skal fungere. Man aner ikke, hvordan det skal fungere. Det skal bare være ligestilling, men ligestilling